

Original Article

Investigating the Effect of Sleep Deprivation on Selected Functional and Cognitive Indicators of Male Frisbee Athletes

Alireza Heydari¹ , Lida Moradi^{*2}

Citation: Heydari, A., Moradi, L. Investigating the effect of sleep deprivation on selected functional and cognitive indicators of male frisbee athletes. Iranian Journal of Motor Behavior and Sport Psychology, 2024; 4(3): 8-16.

 10.22034/ijmbp.2024.480917.1107

○Received: 29 September 2024
 ●Accepted: 10 November 2024
 ●Accepted: 11 November 2024
 ●Published: 14 December 2024

1. Department of Physical Education and Sports Sciences, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran
 E-mail: alirezaheydarywka@gmail.com

*2. Department of Physical Education and Sports Sciences, North Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran (Corresponding Author).
 E-mail: moradi.lida@gmail.com

Abstract

The purpose of this research was to investigate the effect of sleep deprivation duration on selected functional and cognitive indicators in male Frisbee athletes. This crossover study was conducted as a field trial on 15 male Ultimate Frisbee athletes. Participants were selected through purposive and convenience sampling and were randomly assigned to three groups of five. All participants entered the dormitory between 10:00 PM and 11:00 PM, and all assessments were performed at 8:00 AM. The sleep deprivation periods (1, 21, and 25 hours) were determined, and each group, based on a draw, experienced one of these periods in separate rooms. In the subsequent two sessions, the groups were rotated so that by the end of the three sessions, all participants had experienced all three sleep deprivation durations before the tests. The following tests were used to measure the variables: the Illinois Agility Test for agility, the Sargent Jump Test for explosive power, the Frisbee Accuracy Throw Test for throwing accuracy, and the Wechsler test for cognitive indicators. The Shapiro-Wilk test was used to assess the normality of data distribution, and data analysis was performed using ANOVA and the Tukey post-hoc test. The results indicated significant differences among the three groups across different sleep deprivation durations in terms of explosive power, agility, throwing accuracy, intelligence, memory, and cognitive ability. As the duration of sleep deprivation increased, motor and cognitive performance declined. It appears that sleep deprivation duration affects the motor performance and cognitive ability of Frisbee athletes.

Keywords: sleep deprivation, performance indicators, cognitive indicators, Frisbee athletes

مقاله پژوهشی

بررسی تأثیر مدت بی‌خوابی بر شاخص‌های منتخب عملکردی و شناختی ورزشکاران فریزی مرد

علیرضا حیدری^۱، لیدا مرادی^{۲*}

چکیده

هدف این پژوهش، بررسی تأثیر مدت‌زمان بی‌خوابی بر شاخص‌های منتخب عملکردی و شناختی در ورزشکاران مرد فریزی بود. این مطالعه به‌صورت مقطوع و در قالب یک کارآزمایی میدانی بر روی ۱۵ ورزشکار مرد رشته آلتیمیت فریزی انجام شد. آزمودنی‌ها به‌صورت هدفمند و در دسترس انتخاب و سپس به‌طور تصادفی در سه گروه ۵ نفره قرار گرفتند. زمان ورود تمامی شرکت‌کنندگان به خوابگاه بین ساعات ۲۲ تا ۲۳ بود و کلیه ارزیابی‌ها ساعت ۸ صبح انجام شد. با تعیین دوره‌های بی‌خوابی (۱، ۲۱ و ۲۵ ساعت)، هر گروه بر اساس قرعه‌کشی، یکی از این دوره‌ها را در اتاق‌های جداگانه تجربه کرد. در دو جلسه بعدی، گروه‌ها جابجا شدند تا در پایان سه جلسه، تمامی آزمودنی‌ها هر سه مدت بی‌خوابی را قبل از انجام آزمون‌ها تجربه کرده باشند. برای سنجش متغیرها از آزمون‌های زیر استفاده شد: آزمون ایلی نویز برای چابکی، آزمون پرش سارجنت برای توان انفجاری، آزمون پرتاب دقت فریزی برای دقت پرتاب، و آزمون وکسلر برای شاخص‌های شناختی. طبیعی بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیرو-ویلک بررسی شد و برای تحلیل داده‌ها از آزمون تحلیل واریانس و آزمون تعقیبی توکی استفاده گردید. نتایج نشان داد بین سه گروه در سطوح مختلف بی‌خوابی، از نظر توان انفجاری، چابکی، دقت پرتاب، هوش، حافظه و توانایی شناختی، تفاوت معنی‌داری وجود دارد. با افزایش مدت بی‌خوابی، عملکرد حرکتی و شناختی ورزشکاران کاهش یافت. به‌نظر می‌رسد مدت بی‌خوابی بر عملکرد حرکتی و توانایی شناختی ورزشکاران فریزی تأثیرگذار است.

واژه‌های کلیدی: بی‌خوابی، شاخص‌های عملکردی، شاخص‌های شناختی، ورزشکاران فریزی

تاریخ دریافت: ۸ مهر ۱۴۰۳
تاریخ بازنگری: ۲۰ آبان ۱۴۰۳
تاریخ پذیرش: ۲۱ آبان ۱۴۰۳
تاریخ انتشار: ۲۴ آذر ۱۴۰۳

۱. گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

E-mail: alirezaheydariyka@gmail.com

۲. گروه تربیت‌بدنی و علوم ورزشی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول).

E-mail: moradi.lida@gmail.com

مقدمه

خواب فعالیت بیولوژیکی اساسی و رایج در انسان است و برای ریکاوری فعالیت‌های عملکردی روزانه حیاتی است (۱). خواب را می‌توان به عنوان فرآیند فیزیولوژیکی تعریف کرد که در آن عملکردهای متابولیک و تنظیمی دیگر برای یک دوره زمانی متوقف می‌شود تا سیستم‌های بدن بازیابی شوند و برای روز بعد آماده شوند (۲). خواب یک جزء مهم در عرصه‌های ورزشی است اما معمولاً نادیده گرفته می‌شود و این موضوع یک عامل نگران‌روی به رشد است (۳). ثابت شده است که خواب در بهبود شناخت، حافظه، تاکتیک‌ها یا مهارت‌های یادگیری و تمرکز حیاتی است (۴). مشخص شده است که کمبود خواب باعث می‌شود ورزشکاران نخبه عملکرد ضعیفی از خود نشان دهند. خواب نه تنها برای تقویت حافظه مهم است، بلکه برای سازماندهی حافظه روز بعد نیز مهم است. توجه و هوشیاری نیز با خواب مرتبط هستند (۵). از آنجایی که خواب بر استقامت قلبی تنفسی (۷،۶)، عملکرد عصبی حرکتی (۸)، خلق و خو، تمرکز و متابولیسم تأثیر می‌گذارد، منطقی است که فکر کنیم عملکرد

ورزشی تا حد زیادی تحت تأثیر خواب قرار می‌گیرد (۹). در بین افراد جامعه گروه ورزشکاران به دلایلی همچون برنامه‌های تمرینی، استرس پیش از مسابقه و یا سفرها در فصل مسابقات دچار بی‌خوابی یا کم‌خوابی می‌شوند. تحقیقات نشان داده است بی‌خوابی باعث افت عملکرد ورزشکاران در جنبه‌های مختلف می‌شود (۱۰). همچنین نشان داده شده است که بی‌خوابی ممکن است بر توجه، اجرای روانی - حرکتی، عملکرد، زمان عکس‌العمل، حافظه کوتاه مدت، هوش، چابکی، و خستگی و ... تأثیر منفی بگذارد (۱۱). کم‌خوابی عملکردهای شناختی گسسته، از جمله زمان واکنش (۱۲،۱۳)، هوشیاری (۱۴)، توجه (۱۲)، حافظه (۱۵)، تصمیم‌گیری (۱۶،۱۷) و یادگیری (۱۸) را تحت تأثیر قرار می‌دهد. بنابراین، فعالیت فیزیکی که از نظر شناختی نیز سخت می‌باشند، احتمالاً تغییر می‌کنند. (۱۹). عوامل ویژه‌ای از قبیل انگیزش، زمان واکنش، بازخورد‌های اجرایی، و وظایف چند گانه حرکتی می‌تواند تحت تأثیر بی‌خوابی و یا کم‌خوابی قرار گیرند (۲۰). بایسی و همکاران (۲۱) و کوتوس و همکاران (۲۲) در پژوهش‌های جداگانه‌ای نشان دادند که خواب بر عملکرد شناختی، عملکرد مطلوب ورزشی، ریکاوری و کاهش احتمال آسیب دیدگی

در ورزش‌ها تأثیر دارد.

کمبود خواب به دلیل کاهش کیفیت و یا کمیت آن، به عنوان یک نگرانی عمومی خصوصاً برای ورزشکاران می‌باشد از جمله موارد مختل شده ناشی از کمبود خواب می‌توان به اختلال در چرخه خواب و بیداری، عملکرد فیزیولوژیکی و شناختی در افراد سالم به صورت مستقیم (عملکرد) و غیر مستقیم (خلق و خو، هوش و توانایی‌های شناختی) اشاره کرد. ورزشکاران به ویژه ورزشکاران فریژی از جمله گروه‌های مستعد برای اختلال خواب (کم خوابی) می‌باشند. عملکرد ورزشی چند-وجهی است. عملکرد ورزشکاران نخبه به عملکرد عصبی حرکتی، کنترل کارآمد قشر مغز، ذهنی، حافظه حرکتی، هماهنگی، نشانه‌های دیداری، تعادل، تمرکز، استقامت قلبی تنفسی، کنترل هورمونی و انرژی کارآمد بستگی دارد (۲۳). اغلب ورزشکاران، معتقدند خواب کافی برای رسیدن به اوج عملکرد ضروری است. خواب اثرات عمده فیزیولوژیک را از طریق تأثیر روی دستگاه عصبی و سایر دستگاه‌های عملکردی بدن ایجاد می‌کند. در مقابل، بی‌خوابی عملکرد دستگاه عصبی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و بیداری طولانی مدت اغلب با اختلال پیش‌رونده اعمال فکری و جسمی همراه است. بی‌خوابی می‌تواند همراه با سطوح بالای اضطراب عملکردهای ورزشی را تحت تأثیر قرار دهد. لذا لازم و ضروری بود که چنین پژوهشی انجام می‌شد و رابطه بین عملکرد ورزشی، توجه، هوش و توانایی‌های شناختی به دنبال محرومیت از خواب بررسی می‌شد.

روش‌شناسی

شرکت‌کننده‌ها

روش پژوهش حاضر از نظر شیوه اجرا، کارآزمایی میدانی و طرح پژوهش متقاطع بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه مردان ورزشکار رشته آلتیمیت فریز بی با میانگین سنی ۲۰ تا ۲۹ سال و با سابقه ورزشی ۴ سال به بالا تشکیل دادند. نمونه آماری این پژوهش در مجموع شامل ۱۵ نفر که به صورت هدفمند و در دسترس انتخاب شدند. معیارهای ورود به پژوهش، سلامت کامل آزمودنی‌ها، داشتن حداقل سابقه تمرین ۴ سال فریژی، رضایت کامل آزمودنی‌ها از شرکت در پژوهش، آشنایی با پروتکل کامل پروژه، جنسیت مرد، عدم مصرف دارو و مکمل، عدم مصرف سیگار و استعمال هرگونه دخانیات و وجود آسیب‌دیدگی، عدم سابقه بیماری‌های خاص مانند داشتن ناهنجاری‌های حرکتی یا بیماری‌هایی که با تأیید پزشک متخصص قادر به انجام فعالیت مدنظر پژوهش حاضر نباشند، عدم مصرف هرگونه دارو و یا مکمل غذایی خارج از اهداف پژوهش مانند

مولتی‌ویتامین، کراتین، پروتئین، داروها و ... در طول دوره مدت مطالعه و معیارهای خروج از پژوهش، عدم تحمل بی‌خوابی، داشتن آسیب دیدگی، نارضایتی از ادامه روند بی‌خوابی، ابتلا به هرگونه بیماری حاد در طول دوره پژوهش، عدم رعایت نظم و شرکت در کلیه آزمون‌های پژوهش بود. جدول ۱ دیگر ویژگی‌های شرکت‌کنندگان را ارائه می‌کند.

ابزار

برای گردآوری اطلاعات میدانی از آزمون‌های توان انفجاری، چابکی، آزمون دقت پرتاب فریژی و آزمون‌های عملکرد شناختی شامل: آزمون حافظه، هوش وکسلر و آزمون توانایی شناختی استفاده شد. برای سنجش فاکتور چابکی از آزمون ایللی نوپز استفاده شد. تعداد ۸ کونز و یک عدد کرنومتر برای اجرا نیاز است. فاصله ی کونزها از یکدیگر (۴ کونز وسط زمین) نیز ۳ متر و ۳۰ سانتی متر می‌باشد. آزمودنی در ابتدا روی زمین رو به جلو دراز کشید (سر به سمت نقطه شروع) و با فرمان مربی سریعاً از جای خود بلند شده و از نقطه شروع در مسیر حرکت با حداکثر سرعت شروع به دویدن کرد، و پس از گذشتن از میان مانع‌ها وقتی از نقطه پایان عبور کرد کرنومتر متوقف و زمان طی شده به عنوان رکورد و چابکی آزمودنی ثبت شد. برای سنجش فاکتور توان، آزمون پرش سارجنت استفاده شد در این آزمون، فرد با توجه به قوانین آزمون یک پرش عمودی انجام داد و سپس با توجه به مقیاس اندازه‌گیری که در این آزمون اینچ یا سانتی متر می‌باشد توان عضلانی ورزشکار مشخص شد. برای سنجش فاکتور دقت یا تمرکز، آزمون پرتاب دقت فریژی استفاده شد. در این آزمون شرکت‌کننده از ۷ ایستگاه مشخص شده ۴ پرتاب انجام دادند، هر دیسکی که از هدف مشخص شده عبور کند ۱ امتیاز به حساب می‌آید و حداکثر کاملترین امتیاز ۲۸ است. آزمودنی در هر ایستگاه ۱ دقیقه زمان برای پرتاب داشت که در مجموع آزمون ۷ دقیقه زمان می‌برد تا ۲۸ پرتاب انجام شد. برای سنجش شاخص‌های شناختی (حافظه، هوش و توانایی شناختی) از آزمون وکسلر نسخه چهارم استفاده شد. تست هوش بزرگسالان وکسلر نوعی آزمون ضریب هوشی است که برای اندازه‌گیری هوش و توانایی‌های شناختی در بزرگسالان ۱۶ تا ۸۹ ساله طراحی شده است.

روش اجرا

در وهله اول و پیش از تکمیل فرم رضایت نامه، درباره ماهیت و نحوه همکاری در پژوهش و رعایت نکات ضروری درباره محرومیت از خواب

جدول ۱. میانگین و انحراف معیار ویژگی‌های فردی

گروه	تعداد	سن (سال)	وزن (کیلوگرم)	قد (سانتی-متر)	BMI (مترمربع-برکیلوگرم)
شرکت-کنندگان	۱۵	۲۴/۹۱±۲/۹۷	۷۳/۶۲±۳/۷۱	۱۷۹/۴۶±۲/۸۳	۲۲/۹۷

بین گروهی (بین ۱ ساعت بی‌خوابی، ۲۱ ساعت بی‌خوابی و ۲۵ ساعت بی‌خوابی) نشان داد که بین سه گروه در ساعت‌های بی‌خوابی در میزان توان انفجاری تفاوت معناداری وجود دارد ($P=0/003$). بنابراین جهت مشخص کردن محل تفاوت بین ساعت‌های بی‌خوابی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد که بین ۱ ساعت بی‌خوابی با ۲۱ ساعت ($P=0/014$) و ۲۵ ساعت ($P=0/001$) بی‌خوابی در اجرای آزمون توان انفجاری تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین بین ۲۱ ساعت و ۲۵ ساعت بی‌خوابی در اجرای آزمون توان انفجاری تفاوت معناداری وجود داشت ($P=0/036$). نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس یک راهه جهت بررسی تفاوت بین گروهی (بین ۱ ساعت بی‌خوابی، ۲۱ ساعت بی‌خوابی و ۲۵ ساعت بی‌خوابی) نشان داد که بین سه گروه در ساعت‌های بی‌خوابی در میزان چابکی تفاوت معناداری وجود دارد ($P=0/001$). بنابراین جهت مشخص کردن محل تفاوت بین ساعت‌های بی‌خوابی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد که بین ۱ ساعت بی‌خوابی با ۲۱ ساعت ($P=0/002$) و ۲۵ ساعت ($P=0/002$) بی‌خوابی در اجرای آزمون چابکی تفاوت معناداری وجود دارد. اما بین ۲۱ ساعت و ۲۵ ساعت بی‌خوابی در اجرای آزمون چابکی تفاوت معناداری وجود نداشت ($P=0/564$). نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس یک راهه جهت بررسی تفاوت بین گروهی (بین ۱ ساعت بی‌خوابی، ۲۱ ساعت بی‌خوابی و ۲۵ ساعت بی‌خوابی) نشان داد که بین سه گروه در ساعت‌های بی‌خوابی در میزان هوش تفاوت معناداری وجود دارد ($P=0/006$). بنابراین جهت مشخص کردن محل تفاوت بین ساعت‌های بی‌خوابی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد که بین ۱ ساعت بی‌خوابی با ۲۱ ساعت ($P=0/021$) و ۲۵ ساعت ($P=0/002$) بی‌خوابی در اجرای آزمون دقت پرتاب تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین بین ۲۱ ساعت و ۲۵ ساعت بی‌خوابی در اجرای آزمون دقت پرتاب تفاوت معناداری وجود داشت ($P=0/043$). نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس یک راهه جهت بررسی تفاوت بین گروهی (بین ۱ ساعت بی‌خوابی، ۲۱ ساعت بی‌خوابی و ۲۵ ساعت بی‌خوابی) نشان داد که بین سه گروه در ساعت‌های بی‌خوابی در میزان هوش تفاوت معناداری وجود دارد ($P=0/007$). بنابراین جهت مشخص کردن محل تفاوت بین ساعت‌های بی‌خوابی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد که بین ۱ ساعت بی‌خوابی با ۲۱ ساعت ($P=0/008$) و ۲۵ ساعت ($P=0/001$) بی‌خوابی در اجرای آزمون هوش تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین بین ۲۱ ساعت و ۲۵ ساعت بی‌خوابی در اجرای آزمون هوش تفاوت معناداری وجود داشت ($P=0/019$). آزمون تحلیل واریانس یک راهه جهت بررسی تفاوت بین گروهی (بین ۱ ساعت بی‌خوابی، ۲۱ ساعت بی‌خوابی و ۲۵ ساعت بی‌خوابی) نشان داد که بین سه گروه

و فاکتورهای مورد بررسی به آزمودنی‌ها اطلاعاتی داده شد و در ادامه پرسشنامه‌ی مشخصات فردی و وضعیت پزشکی ورزشی به روش خود اظهاری کامل شد. ۱۵ آزمودنی بر اساس قرعه‌کشی به ۳ گروه ۵ نفره تقسیم شدند. با توجه به مشخص شدن زمان‌های بی‌خوابی (۲۵-۲۱-۱) هر گروه با توجه به قرعه‌کشی یکی از ساعت‌های بی‌خوابی را در اتاق‌های جداگانه تجربه کردند و در ۲ جلسه بعدی گروه‌ها جا به جا شدند که در پایان ۳ جلسه، همه‌ی آزمودنی‌ها ۲۵-۲۱-۱ ساعت بی‌خوابی قبل از آزمون‌ها را تجربه کردند. هرگروه در زمان خواب، گوشی و وسایل هوشمند خود را تحویل داده و در اتاق بدون نور و صدا خوابیدند. بی‌خوابی در هر ۳ جلسه در خوابگاه انجام شد که به کمک بازی‌های آنلاین و تماس‌های تصویری با اپلیکیشن‌های مختلف بی‌خوابی از راه دور کنترل شد. زمان ورود تمام آزمودنی‌ها به خوابگاه بین ساعت ۲۲ الی ۲۳ و زمان آزمون همه آزمودنی‌ها ساعت ۸ صبح بود. برای گردآوری اطلاعات میدانی از آزمون‌های توان انفجاری، چابکی، آزمون دقت پرتاب فریزبی و آزمون‌های عملکرد شناختی شامل: آزمون حافظه، هوش و کسپلر و آزمون توانایی شناختی استفاده شد.

روش آماری

پس از جمع‌آوری داده‌ها جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون‌های توصیفی (میانگین، انحراف استاندارد) و آزمون‌های استنباطی مانند آزمون تحلیل واریانس جهت اندازه‌گیری تفاوت درون‌گروهی و آزمون تعقیبی توکی جهت بررسی تفاوت بین‌گروهی (بین سه گروه) استفاده شد. سطح معنی‌داری در این پژوهش $P < 0/05$ در نظر گرفته شد. ضمناً داده‌ها با نرم افزار SPSS نسخه ۲۵ مورد تحلیل قرار گرفت.

نتایج

اطلاعات توصیفی متغیرهای پژوهش در جدول ۲ گزارش شده است.

جدول ۲. اطلاعات توصیفی متغیرهای پژوهش ($Sd \pm M$) در پیش آزمون و پس آزمون

گروه	۱ ساعت بی خوابی	۲۱ ساعت بی خوابی	۲۵ ساعت بی خوابی
توان انفجاری (cm)	۲۵/۷۶ ± ۲/۷۳	۳۰/۱۹ ± ۳/۱۷	۲۶/۲۹ ± ۲/۷۶
چابکی (s)	۱۶/۹۸ ± ۰/۸۸	۱۸/۳۸ ± ۰/۹۳	۱۸/۷۶ ± ۰/۹۱
دقت پرتاب (امتیاز)	۱۹/۸۹ ± ۱/۳۲	۱۵/۲۴ ± ۱/۴۲	۱۲/۱۳ ± ۱/۹۱
هوش (امتیاز)	۱۲۶/۱۴ ± ۹/۳۸	۱۱۳/۴۹ ± ۱۱/۸۱	۱۰۶/۲۹ ± ۱۲/۱۹
حافظه (امتیاز)	۹۴/۱۸ ± ۳/۲۲	۸۲/۸۷ ± ۳/۹۷	۷۸/۶۲ ± ۴/۱۸
توانایی شناختی (امتیاز)	۱۱۸/۹۸ ± ۷/۱۴	۱۰۷/۴۵ ± ۷/۹۷	۱۰۱/۷۹ ± ۸/۹۱

نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس یک راهه جهت بررسی تفاوت

حفظ قامت و همچنین تمامی سیستم‌های یکپارچه تأثیرگذار است. این موضوع می‌تواند بر روی زمان واکنش ساده و انتخابی افراد تأثیرگذار باشد. سعادت و همکاران (۲۷) در یک مطالعه مروری، اثرات محرومیت از خواب بر یادگیری و حافظه، نقش هورمون‌های جنسی را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که از دست دادن عملکرد هورمونی با اختلالات خواب همراه بوده و یادگیری و حافظه را به ویژه در زنان کاهش می‌دهد.

می‌توان نتیجه گرفت که هورمون‌های تخمدان ممکن است نقش حفاظتی در برابر اختلال یادگیری و حافظه در زنان محروم از خواب ایفا کند. حبیبی و همکاران (۲۸) در پژوهشی اثر محرومیت از خواب بر یادگیری مهارت حرکتی ظریف و درشت در دانشجویان پسر را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که یادگیری مهارت‌های حرکتی ظریف با ساعات بیشتر محرومیت از خواب آسیب بیشتری می‌بیند و فراگیران این مهارت‌ها باید از خواب منظمی برخوردار باشند. نیکوخصلت و همکاران (۲۹) در مطالعه‌ای تحت عنوان تأثیر بی‌خوابی بر عوامل آمادگی جسمانی وابسته به تندرستی در مردان فعال دانشگاهی بیان می‌دارند که ورزشکاران و غیر ورزشکاران بایستی خواب کافی شبانه جهت جلوگیری از افت اجرا در فعالیت‌هایی که نیازمند استقامت عضلانی هستند را داشته باشند. عباسی و همکاران (۱۰) مطالعه‌ای تحت عنوان بررسی تأثیر کم‌خوابی بر عوامل آمادگی حرکتی دختران ورزشکار در صبح و عصر انجام دادند و نتیجه گرفتند که چهار ساعت محرومیت از خواب بر زمان عکس العمل و تعادل دختران ورزشکار در صبح تأثیر منفی معنی‌داری داشت؛ اما بر هماهنگی عصبی-عضلانی و چابکی آزمودنی‌ها تأثیر معنی‌داری نداشت. در واقع محرومیت کوتاه مدت از خواب موجب کاهش زمان عکس العمل و تعادل دختران ورزشکار در صبح می‌شود. عبدالله‌پور و همکاران (۳۰) در پژوهشی تأثیر ۳۰ ساعت بی‌خوابی بر فاکتورهای آمادگی جسمانی وابسته به مهارت حرکتی در مردان فعال دانشگاهی را مورد بررسی قرار دادند و توصیه کردند که ورزشکاران و غیر ورزشکاران بایستی خواب کافی جهت جلوگیری از افت اجرا در فعالیت‌هایی که نیازمند سرعت، تعادل، چابکی، زمان عکس‌العمل و هماهنگی عصبی-عضلانی هستند داشته باشند فولیجر و همکاران (۳۱) در پژوهشی مروری به بررسی اثرات از دست دادن خواب بر عملکرد ورزشی، پاسخ‌های فیزیولوژیکی و شناختی پرداختند. آنها اظهار کردند که، اگرچه عملکرد واقعی کمبود خواب نامشخص است، اما خواب برای عملکرد فیزیولوژیکی و شناختی انسان بسیار مهم است. اثرات کاهش خواب در پاسخ‌های فیزیولوژیکی به ورزش نیز دو قطبی است. با این حال، به نظر می‌رسد کاهش کیفیت خواب و کمیت می‌تواند منجر به عدم تعادل سیستم عصبی اتونوم شود و علائم سندرم بیش‌تمرینی را نمایان کند. مطالعات متعددی که در زمینه خواب در دهه اخیر صورت گرفته است مؤکد اهمیت خواب و تأثیرگذاری این چرخه حیات بر بدن ماست. همان‌طور که پیش از این اشاره شد، محرومیت از خواب می‌تواند به میزان قابل توجهی، قابلیت‌های فیزیولوژیکی بدن انسان را تحت تأثیر قرار دهد. بی‌خوابی ممکن است که کارکرد سیستم

در ساعت‌های بی‌خوابی در میزان حافظه تفاوت معناداری وجود دارد (۰/۰۰۸) $(p=)$ بنابراین جهت مشخص کردن محل تفاوت بین ساعت‌های بی‌خوابی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد که بین ۱ ساعت بی‌خوابی با ۲۱ ساعت (۰/۰۱۲) $(p=)$ و ۲۵ ساعت (۰/۰۰۲) $(p=)$ بی‌خوابی در اجرای آزمون حافظه تفاوت معناداری وجود دارد. همچنین بین ۲۱ ساعت و ۲۵ ساعت بی‌خوابی در اجرای آزمون حافظه تفاوت معناداری وجود داشت (۰/۰۴۱) $(p=)$ نتایج حاصل از آزمون تحلیل واریانس یک راهه جهت بررسی تفاوت بین گروهی (بین ۱ ساعت بی‌خوابی، ۲۱ ساعت بی‌خوابی و ۲۵ ساعت بی‌خوابی) نشان داد که بین سه گروه در ساعت‌های بی‌خوابی در میزان توانایی شناختی تفاوت معناداری وجود دارد (۰/۰۰۸) $(p=)$. بنابراین جهت مشخص کردن محل تفاوت بین ساعت‌های بی‌خوابی از آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد که بین ۱ ساعت بی‌خوابی با ۲۱ ساعت (۰/۰۱۴) $(p=)$ و ۲۵ ساعت (۰/۰۰۳) $(p=)$ بی‌خوابی در اجرای آزمون توانایی شناختی تفاوت معناداری وجود دارد. اما بین ۲۱ ساعت و ۲۵ ساعت بی‌خوابی در اجرای آزمون توانایی شناختی تفاوت معناداری وجود نداشت (۰/۰۶۳) $(p=)$.

بحث

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که مدت بی‌خوابی اثرات قابل توجهی را بر روی عملکرد حرکتی شامل میزان توان، چابکی و دقت افراد ورزشکار داشت. بدین معنا که هرچه مدت بی‌خوابی بیشتر بود، میزان افت عملکرد افراد در میزان متغیرهای یاد شده بیشتر بود. همچنین به‌طور مشابه نتایج نشان داد که با افزایش مدت بی‌خوابی افت عملکرد شناختی نیز بیشتر شد و میزان شاخص‌های هوش، حافظه و توانایی شناختی کاهش یافت. کاملی‌زاده و همکاران (۲۴) در پژوهشی تأثیر محرومیت از خواب بر پاسخ‌های فیزیولوژیکی عینی و ذهنی دانشجویان ورزشکار را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که ۳۰ ساعت محرومیت از خواب سبب تغییرات معناداری در پاسخ‌های فیزیولوژیکی عینی و ذهنی دانشجویان ورزشکار می‌شود و محرومیت از خواب را باید به‌عنوان یکی از عوامل محدودکننده بالقوه عملکرد فیزیولوژیکی در نظر گرفت. شربت‌زاده و همکاران (۲۵) در پژوهشی اثر زمان محرومیت از خواب دو ساعته در شب بر عملکرد جسمانی و سطوح خونی ملاتونین، کورتیزول و تستوسترون در نظامیان را مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که حداکثر اختلال عملکرد جسمانی و هورمونی در محرومیت از خواب از ساعت ۲ تا ۴ و ۴ تا ۶ مشاهده شد و بکارگیری در امور حساس و نظامی برای افرادی که در این بازه‌های زمانی از خواب محروم شده‌اند مناسب نخواهد بود. عباس‌منش و همکاران (۲۶) در پژوهشی تأثیر ۲۴ ساعت محرومیت از خواب بر کنش وری عصب - روانشناختی در بین دانشجویان ورزشکار و غیرورزشکار را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که یک شب بی‌خوابی بر روی تمامی ارگان‌های داخلی از جمله مغز، اندام‌های

استفاده شده در پژوهش حاضر ۱، ۲۱ و ۲۵ ساعت بود. براساس یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه گرفت که مدت بی‌خوابی بر عملکرد حرکتی و عملکرد شناختی ورزشکاران رشته فریزبی تأثیرگذار بوده است.

نتیجه‌گیری

از نتایج این پژوهش به عنوان پایه ای برای پژوهش‌های آینده درخصوص اثرات بی‌خوابی بر عملکرد حرکتی و سایر مهارت‌های حرکتی، استفاده کرده و با تحقیقات بیشتر زمینه برای بررسی‌های بیشتر بر عوارض ناشی از محرومیت از خواب در بین ورزشکاران و سایر افراد فراهم شود. با این حال باید گفت نتایج ضد و نقیضی حاصل از پژوهش‌های انجام گرفته وجود دارد که می‌تواند ناشی از عوامل مختلف از جمله جنسیت آزمودنی‌ها، میزان آمادگی آزمودنی‌ها، مدت بی‌خوابی و آزمون‌های مختلف بررسی عملکرد جسمانی و شناختی باشد. از این رو تحقیقات بیشتری لازم است تا بتوان اثرات مولفه‌های مذکور از جمله مدت‌های متفاوت بی‌خوابی بر فاکتورهای مختلف عملکرد جسمانی و شناختی روشن‌تر شود. پیشنهاد می‌شود تحقیقات مشابهی در ارتباط با موضوع خواب و یادگیری حرکتی در رده‌های سنی مختلف صورت گیرد. همچنین از انواع دیگری از طرح‌های محرومیت از خواب برای مطالعه‌ی اثر محرومیت از خواب بر یادگیری مهارت‌های حرکتی استفاده شود. توصیه می‌شود از انواع دیگری از مهارت‌های حرکتی با توجه به رشته‌های مختلف ورزشی استفاده شود. همچنین متغیرهای هماهنگی نظیر فاکتورهای زمان واکنش و سایر هماهنگی‌های حرکتی آینده‌ای و ... نیز در اثر محرومیت از خواب بررسی شود.

ملاحظات اخلاقی

حامی مالی

این تحقیق هیچ‌گونه کمک مالی از سازمان‌های تامین مالی در بخش‌های عمومی، تجاری یا غیرانتفاعی دریافت نکرد.

مشارکت نویسندگان

هر دو نویسنده مشارکت یکسانی داشتند.

تعارض منافع

بنابر اظهار نویسندگان این مقاله تعارض منافع ندارد.

تقدیر و قدردانی

از تمامی افرادی که در انجام این پژوهش ما را یاری کردند، کمال تشکر و قدردانی را داریم.

عصبی، سیستم غدد درون ریز، مغز و دیگر اندام‌ها را تحت تأثیر قرار دهد. در یک نگاه کلی مطالعات پیشین نشان داده اند که میزان تأثیر پذیری متعاقب بی‌خوابی در زمان پیش بینی بسته به میزان محرومیت از خواب بیشتر خواهد شد. بی‌خوابی بر سیستم عصبی و همچنین سیستم پردازش اطلاعات مغز اثر گذار می‌باشد و از طرفی بی‌خوابی بیش‌از سایر اندام‌ها، مغز را مورد هجوم قرار می‌دهد و پردازش اطلاعات را مختل می‌سازد. به همین علت گروه ورزشکار و غیر ورزشکار تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشته و سرعت پردازش هر دو به دنبال محرومیت از خواب کاهش یافته است. همچنین نتایج تحقیق لندری و همکاران (۳۲) که نشان داد یادگیری مهارت‌های لاپاروسکوپیک در اولین شیفت شب محرومیت از خواب آسیب می‌بیند اما در طول شب‌های متوالی (محرومیت از خواب) پیشرفت در اجرا دیده شد که شاید مربوط به یادگیری باشد که با نتایج این مطالعه و همچنین با نتایج مطالعه‌ی اراضی و همکاران (۲۰) که مشخص شد ۳۰ ساعت بی‌خوابی بر مهارت پرتاب دارت اثر معنی‌داری دارد همخوانی ندارد. در بین مطالعات فوق، تحقیقی که به طور کامل مشابه با تحقیق حاضر باشد وجود ندارد و این احتمال وجود دارد که متفاوت بودن و یا همخوان بودن برخی از مطالعات با نتایج تحقیق حاضر به دلیل تفاوت در نوع مهارت مورد استفاده و مدت و تنوع محرومیت از خواب باشد. محرومیت از خواب موجب آسیب‌های بنیادی در عملکرد شناختی و رفتاری می‌شود. اگر فواید شناختی حاصل از خواب وجود داشته باشد بنابراین با محرومیت از آن نیز این فواید بدست نمی‌آید. هیکس در سال ۲۰۰۱ گزارش دادند که متوسط مدت خواب در دانشجویان ۷-۷/۵ ساعت می‌باشد که این میزان ۱/۵ ساعت از ۸/۵ ساعت خواب ایده آل برای گروه پایین‌تر است. دانشجویانی که هر شب کمتر از ۸ ساعت بخوابند بخشی از ۲ ساعت آخر خواب را از دست می‌دهند که همین دو ساعت بیشترین اهمیت را برای پردازش بیشتر موارد یاد گرفته شده‌ی جدید دارد (۳۳). جارایا و همکاران (۱۲) و فولدا و شولز (۳۴) در بررسی ادبیاتی که به بررسی تأثیر از دست دادن خواب بر اختلال عملکرد شناختی می‌پردازد، دریافته‌اند که عملکردهای عصبی روان‌شناختی، مانند حافظه فوری کلامی، توجه و هوشیاری به دلیل محرومیت از خواب تحت تأثیر قرار می‌گیرند. در خصوص نتایج ناهم‌سو اگرچه بررسی‌های زیادی توسط پژوهشگر صورت گرفت اما پژوهش‌های اندکی نتایج متناقضی با نتایج پژوهش حاضر یافت شد مانند پژوهش‌های طاهری و همکاران (۱۳)، کارلوزی و همکاران (۳۵). از دلایل احتمالی تناقض در نتایج یاد شده می‌توان تفاوت در انتخاب آزمودنی‌ها و تفاوت در سطح آمادگی جسمانی آن‌ها نام برد، چرا که آزمودنی‌ها در پژوهش حاضر ورزشکاران رشته فریزبی بودند در صورتی که در پژوهش‌های یاد شده اکثریت آزمودنی‌ها افراد غیرفعال انتخاب شده بودند. همچنین از دلایل احتمالی تفاوت در آزمون‌های عملکرد حرکتی و شناختی نام برد. از دیگر دلایل احتمالی تفاوت در مدت محرومیت از خواب که مدت بی‌خوابی

References

1. Chandrasekaran B, Fernandes S, Davis F. Science of sleep and sports performance—a scoping review. *Science & Sports*, 2020;35(1), 3-11. <https://doi.org/10.1016/j.scispo.2019.03.006>
2. AlDabal L, BaHammam AS. Metabolic, endocrine, and immune consequences of sleep deprivation. *The open respiratory medicine journal*, 2011; 5, 31. <https://doi.org/10.2174%2F1874306401105010031>
3. Grandou C, Wallace L, Fullagar HH, Duffield R, Burley S. The effects of sleep loss on military physical performance. *Sports Medicine*, 2019; 49, 1159-1172. <https://doi.org/10.1007/s40279-019-01123-8>
4. Keramidas ME, Siebenmann C, Norrbrand L, Gadehors M, Eiken O. A brief pre-exercise nap may alleviate physical performance impairments induced by short-term sustained operations with partial sleep deprivation—A field-based study. *Chronobiology international*, 2018; 35(10), 1464-1470. <https://doi.org/10.1080/07420528.2018.1490316>
5. Patton JF, Vogel JA, Damokosh AI, Mello RP. Effects of continuous military operations on physical fitness capacity and physical performance. *Work & Stress*, 1989; 3(1), 69-77. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/02678378908256881>
6. Friedl KE, Knapik JJ, Häkkinen K, Baumgartner N, Groeller H, Taylor NA, . . . Kraemer WJ. Perspectives on aerobic and strength influences on military physical readiness: report of an international military physiology roundtable. *The Journal of Strength & Conditioning Research*, 2015; 29, S10-S23. <https://doi.org/10.1519/jsc.0000000000001025>
7. Kraemer WJ, Szivak TK. Strength training for the warfighter. *The Journal of Strength & Conditioning Research*, 2012; 26, S107-S118. <https://doi.org/10.1519/jsc.0b013e31825d8263>
8. Drain JR, Sampson JA, Billing DC, Burley SD, Linane DM, Groeller H. The effectiveness of basic military training to improve functional lifting strength in new recruits. *The Journal of Strength & Conditioning Research*, 2015; 29, S173-S177. <https://doi.org/10.1519/jsc.0000000000001072>
9. Groeller H, Burley S, Orchard P, Sampson JA, Billing DC, Linnane D. How effective is initial military-specific training in the development of physical performance of soldiers? *The Journal of Strength & Conditioning Research*, 2015; 29, S158-S162. <https://doi.org/10.1519/jsc.0000000000001066>
10. Abbasi Z, Daryanoush F, Asghari Sh. The effect of lack of sleep on the physical fitness factors of female athletes in the morning and evening. *Journal of Physiology of Sports and Physical Activity*, 2015; 8(1), 1181-1188. (in Persian) <https://doi.org/10.48308/joeppa.2015.98742>
11. De Pinho RS, da Silva-Júnior FP, Bastos JPC, Maia WS, de Mello MT, de Bruin VM, de Bruin PFC. Hypersomnolence and accidents in truck drivers: A cross-sectional study. *Chronobiology international*, 2006; 23(5), 963-971. <http://dx.doi.org/10.1080/07420520600920759>
12. Jarraya M, Jarraya S, Chtourou H, Souissi N, Chammari, K. The effect of partial sleep deprivation on the reaction time and the attentional capacities of the handball goalkeeper. *Biological Rhythm Research*, 2013; 44(3), 503-510. <http://dx.doi.org/10.1080/09291016.2012.721589>
13. Taheri M, Arabameri E. The effect of sleep deprivation on choice reaction time and anaerobic power of college student athletes. *Asian journal of sports medicine*, 2012; 3(1), 15. (in Persian) <https://doi.org/10.5812%2Fasjms.34719>
14. Daaloul H, Souissi N, Davenne D. Effects of napping on alertness, cognitive, and physical outcomes of karate athletes. *Medicine and science in sports and exercise*, 2019; 51(2), 338-345. <https://doi.org/10.1249/>

- mss.0000000000001786
15. Smith ME, McEvoy LK, Gevins A. The impact of moderate sleep loss on neurophysiologic signals during working-memory task performance. *Sleep*, 2002; 25(7), 56-66. <http://dx.doi.org/10.1093/sleep/25.7.56>
 16. Harrison, Y., & Horne, J. A. (1999). One night of sleep loss impairs innovative thinking and flexible decision making. *Organizational behavior and human decision processes*, 78(2), 128-145. <https://doi.org/10.1006/obhd.1999.2827>
 17. Harrison Y, Horne JA. The impact of sleep deprivation on decision making: a review. *Journal of experimental psychology: Applied*, 2000; 6(3), 236. <https://doi.org/10.1037//1076-898x.6.3.236>
 18. Walker MP. Cognitive consequences of sleep and sleep loss. *Sleep medicine*, 2008; 9, S29-S34. [https://doi.org/10.1016/s1389-9457\(08\)70014-5](https://doi.org/10.1016/s1389-9457(08)70014-5)
 19. Craven J, McCartney D, Desbrow B, Sabapathy S, Bellinger P, Roberts L, Irwin C. Effects of acute sleep loss on physical performance: a systematic and meta-analytical review. *Sports Medicine*, 2022; 52(11), 2669-2690. <https://doi.org/10.1007/s40279-022-01706-y>
 20. Erazi, Asadi, Abbas, Hosseini, Kaku, Salamat M, . . . Khalid. The effect of 30 hours of sleep deprivation on reaction time, neuromuscular coordination and aerobic capacity of non-athletic male students. *Scientific Research Journal of Knowledge Horizon*, 2011; 17(2), 14-21. (in Persian)
 21. Buysse DJ, Thompson W, Scott J, Franzen PL, Germain A, Hall M, . . . Kupfer DJ. Daytime symptoms in primary insomnia: a prospective analysis using ecological momentary assessment. *Sleep medicine*, 2007; 8(3), 198-208. <https://doi.org/10.1016/j.sleep.2006.10.006>
 22. Cortoos A, De Valck E, Arns M, Breteler MH, Cluydts R. An exploratory study on the effects of tele-neurofeedback and tele-biofeedback on objective and subjective sleep in patients with primary insomnia. *Applied psychophysiology and biofeedback*, 2010; 35, 125-134. <https://doi.org/10.1007/s10484-009-9116-z>
 23. Gorman AD, Abernethy B, Farrow D. Evidence of different underlying processes in pattern recall and decision-making. *Quarterly Journal of Experimental Psychology*, 2015; 68(9), 1813-1831. <https://doi.org/10.1080/17470218.2014.992797>
 24. Kazemizadeh, Behpour, Naser. Investigating the effect of sleep deprivation on objective and subjective physiological responses of student athletes. *Occupational health and safety*, 2022; 12(1), 222-236. (in Persian)
 25. Sharbat Zadeh, Radfar, Momghani Kh. Investigating the effect of two hours of sleep deprivation at night on physical performance and blood levels of melatonin, cortisol and testosterone in military personnel. *Applied health studies in exercise physiology*, 2020; 7(2), 11-19. (in Persian) <https://doi.org/10.22049/jassp.2020.26710.1284>
 26. Abbasmenesh, Mohabbate, Bushehri Sh, Zarghami. The effect of 24 hours of sleep deprivation on neuropsychological activity among athletic and non-athletic students. *Bayhaq*, 2018; 23(2), 46-55. (in Persian)
 27. Saadati, Shibani, Refahi, Mashhadhi. A review of the effects of sleep deprivation on learning and memory: the role of sex hormones. *Scientific Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences*, 2018; 17(4), 359-376. (in Persian)
 28. Habibi, Bahrami, Khalji, Hassan. The effect of sleep deprivation on the learning of fine and gross motor skills in male students. *Sports Psychology Studies*, 2017; 6(22), 113-130. (in Persian) <https://doi.org/10.22089/>

- spsyj.2017.3738.1382
29. Dabagh nikookheslat S, Sarisaraf V, Abdollahpour Massoud. (2015). The effect of insomnia on health-related physical fitness factors in active university men. *Journal of Physiology of Sports and Physical Activity*, 8(1), 1139-1148. (in Persian) <https://doi.org/10.48308/joepa.2015.98731>
 30. Pour A, Masoud Nikokhaslat D, Saraf S. The effect of 30 hours of sleep deprivation on physical fitness factors related to motor skills in active university men. *Sports and biomotor sciences*, 2014; 6(12), 5-14. (in Persian) <https://doi.org/10.22034/sbs.2023.371599.0>
 31. Fullagar HH, Skorski S, Duffield R, Hammes D, Coutts AJ, Meyer T. Sleep and athletic performance: the effects of sleep loss on exercise performance, and physiological and cognitive responses to exercise. *Sports medicine*, 2015; 45(2), 161-186. <https://doi.org/10.1007/s40279-014-0260-0>
 32. Landry S, Anderson C, Andrewartha P, Sasse A, Conduit R. The impact of obstructive sleep apnea on motor skill acquisition and consolidation. *Journal of clinical sleep medicine*, 2014; 10(5), 491-496. <https://doi.org/10.5664%2Fjcs.3692>
 33. Hicks RA, Fernandez C, Pellegrini RJ. Self-reported sleep durations of college students: Normative data for 1978–79, 1988–89, and 2000–01. *Perceptual and Motor Skills*, 2001; 93(1), 139-140. <https://doi.org/10.2466/pms.2001.93.1.139>
 34. Fulda S, Schulz H. Cognitive dysfunction in sleep disorders. *Sleep medicine reviews*, 2001; 5(6), 423-445. <https://doi.org/10.1053/smr.2001.0157>
 35. Carlozzi NE, Horner MD, Kose S, Yamanaka K, Mishory A, Mu Q, . . . George MS. Personality and reaction time after sleep deprivation. *Current Psychology*, 2010; 29, 24-33. <http://dx.doi.org/10.1007/s12144-009-9068-8>